

nisterens. — De Bemærkninger, som Krigsministeren gjorde med Hensyn til Officerestolen, tilstaaer jeg, vare ogsaa mig smertelige. Det kan ikke betvivles, at den ærede Krigsminister antydede, at der i Udbalgets Indstilling skulde ligge en Mangel paa god Villie ligeoverfor denne Skole. Jeg troede, at flere af os havde givet saa gode Beviser paa vor gode Villie for denne Skole, at den ikke med Føje kunde drages i Tvivl. Det maa heller ikke udlægges som Bevis paa Mangel paa god Villie, naar man med Hensyn til enkelte uberordnede Punkter skulde have en anden Mening om den rette Deconomi ved en saadan Skole end den, som her gjøres gjældende, vel tildeels ifølge tidligere Bane ved Høistolen. Jeg skal ikke opholde mig ved det omhandlede Pønningstillæg for en Capitainlieutenant ved Skolen. Derfor som den Paagjældende ikke har Ret til det, vil han, som den ærede Minister bemærkede, ikke faae det, men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at det maaskee dog kunde være, at han alligevel faaer det; idetmindste har jeg idag hørt, at han har det for Dieblilket, skjøndt jeg ikke troer, at han har Ret til det. Dette er imidlertid en Bisag; Hovedpunktet, som her ligger for, er Spørgsmaalet om Bøgerne. Nu sagde den ærede Minister jo rigtignok, at ligesaa vel som vi kunde sælge Klæde og Krudt, kunde vi ogsaa sælge Bøger, men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at der kan anføres en militair Grund for at sælge Klæde og Krudt, men det kan der vanskeligt anføres for at sælge Bøger, thi Boghandlerindustrien er virkelig saa udviklet her i Landet, at man godt kan finde Forlæggere til de Ting, der have Værdi, og den Fremgangsmaade vil ganske sikkert være den meest economiske. Jeg vil tillade mig at gjøre den Bemærkning, at jeg ikke indseer Nødvendigheden af at give Eleverne ved Officerestolen Bøger, Skrive- og Tegnematerialier osv. frit; det er intetsteds bestemt, at de skulde have det, og det finder ikke Sted ved nogen af vore andre offentlige Underviisningsanstalter. At man havde Stipendier for at kunne give dem, der vare trængende dertil, Bøger frit, vilde jeg finde smukt og ganske i sin Orden, men jeg kan ikke erkjenne det for rigtig hensigtsmæssigt at fastsætte som Regel, at

Eleverne skulde have Bøger frit. Jeg troer derfor, at naar vi see, at der hertil er foreslaaet en Udgift, som løber op til mellem 5 og 6000 Rd., saa er dette dog virkelig i Forhold til, hvad denne Skole i det Hele koster, en saa betydelig Sum, at vi vel kunde være berettigede til at tage under Overveieelse, om ikke Noget deraf kunde spares. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Ernst) forklarede os, hvorledes dette Forhold var opstaaet, og det var jo en meget gylbig Forklaring med Hensyn til det Historiske, men da vi nu skulde grunde Sagen paany, er det jo meget berettiget, at vi tage saadanne forskellige Spørgsmaal frem igjen, og da synes det mig virkelig, at der kun er meget lidt, der taler for at give Eleverne en saadan Understøttelse, enten de trænge til den eller ikke. Af det hele Beløb, som det ærede Medlem specificerede, er der egentlig kun een Sum, som jeg finder retfærdig; det er de 1000 Rd., som han omtalte ere anslaaede til Udgivelsen af Bøger, idet der ganske vist er visse Bøger, der have et saa lille Publicum udenfor selve Skolen, at man ikke kan vente at faae de ved deres Udgivelse foranledigede Udgifter dækkede. At Officerestolen derimod selv skulde være Forlægger for alle de Bøger, den udgiver, og derpaa handle med dem og forære alle Eleverne disse Bøger, troer jeg er unødvendigt og lidet stemmende med, hvad man ellers gjør, og jeg mener derfor virkelig, at der er Grund til at blive staaende ved, hvad vi vedtog ved 2den Behandling. — Jeg skal nu tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til Forslaget under Nr. 57. Den høitærede Krigsminister udtalte idag, at han anfaae denne Anmærkning som en Dabel og et Mistillidsvotum. Det forekommer mig, at denne Udtalelse fra den ærede Ministers Side er noget ubegrundet navnlig efter, hvad jeg tillod mig at fremsætte ved 2den Behandling af Sagen, hvor jeg saa stærkt, som det vel var muligt, fremhævede, at det ikke var Meningen at udtale noget Saadant; tilmed maa det indrømmes, at Bestemmelsen efter hele sin Ordlyd paa ingen Maade kan siges at indeholde en Dabel eller Mistillid. Den ærede Minister omtalte, at det skulde være en Dabel i Anledning af det Skridt, han havde